

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4169/2022
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Привредно друштво „Неимар пут“ д.о.о. из Селаковца, Општина Мало Црниће, чији је пуномоћник Никола Аранут адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате неосновано стеченог, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6133/20 од 03.06.2021. године, на седници одржаној 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6133/20 од 03.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6133/20 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 23457/18 од 24.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев за обавезивање тужене на исплату тужиоцу 2.286.085,00 динара на име стицања без основа са законском затезном каматом од 26.01.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка од 116.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6133/20 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије

одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом јесте исплата вредности радова на саобраћајници на потезу кружног тока - рунделе „Бели багрем“ код хотела на Сребрном језеру, а које је тужилац додатно извео по усменом споразуму са тадашњим председником Општине Велико Градиште, након што је реконструисао пут (јавно добро) преко три парцеле укњижене као јавна својина наведене општине као подизвођач предузећа - посленика које је било у уговорном односу са наручиоцем радова - јавним предузећем те општине. У другом парничном поступку у коме је тужилац тужио наведено општинско јавно предузеће због стицања без основа у висини вредности изведених радова ван поменутог уговора, тужиочев захтев је одбијен правноснажном пресудом због недостатка пасивне легитимације, са образложењем да су радови изведени на јавном путу у својини Републике Србије. Побијаном пресудом је одбијен тужбени захтев против тужене зато што тужилац и тужена Република Србија нису били у уговорном односу поводом изградње наведеног пута који је изградио тужилац, а Уредбом о категоризацији државних путева („Службени гласник РС“, бр. 105/13, 119/13 и 93/15) изграђена саобраћајница није категорисана као државни пут.

Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. ЗПП, али је суштински заснована на оспоравању чињеничног закључка. Уз ревизију нису достављени одговарајући докази о другачијем тумачењу и примени права у истоврсним чињенично-правним ситуацијама. Без утицаја је позивање на првостепену одлуку у поменутој парници тужиоца против општинског јавног предузећа - наручиоца радова, јер она почива на чињеницама утврђеним на основу доказа предложених у том поступку и правилима о терету доказивања и притом нема доказа да је правноснажна. На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 27.11.2018. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 2.286.085,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе,

ревизија није дозвољена, те је одбачена другим ставом изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић